

Prasījumi:

- atcelt Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmumu 2011/783/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 02.12.2011., 71. lpp.), un Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 02.12.2011., 11. lpp.), tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītājiem, un noteikt, ka šāds nolēmums stājas spēkā tūlītēji bez pārejas posma;
- atzīt, ka Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 19. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 16. panta 2. punkts nav piemērojams attiecībā uz otro prasītāju;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts neviens no sarakstā iekļaušanas juridiskajiem kritērijiem un ka nepastāv tiesisks vai faktiskais pamats prasītāju iekļaušanai sarakstā. Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, nolemjot, ka prasītāju iekļaušana sarakstā ir pamatota.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu un regulu ir noteikti nepamatoti un nesamērīgi ierobežojumi prasītāju pamattiesībām.

Otrais prasītājs izvirza divus papildu pamatus, apgalvojot, ka:

- apstrīdētajā lēmumā un regulā ir noteikti nepamatoti un nesamērīgi ierobežojumi viņa tiesībām brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā, un
- Padomei nebija kompetences ietvert otro prasītāju saskaņā ar Kopējo ārējo un drošības politiku, jo tā ir tikai Eiropas Savienības iekšēja situācija.

Prasība, kas celta 2012. gada 10. februārī — Sina Bank/Padome

(Lieta T-67/12)

(2012/C 109/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sina Bank (Teherāna, Irāna) (pārstāvji — B. Mettetal un C. Wucher-North, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi:

- atcelt Regulas (ES) Nr. 961/2010, ar grozījumiem, VIII pielikuma B tabulas 8. punktu, kas ietverts Padomes Īstenošanas regulas Nr. 1245/2011 ⁽¹⁾ pielikumā, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar grozījumiem, II pielikuma B tabulas 8. punktu, kas ietverts Padomes Lēmuma 2011/783/KĀDP ⁽²⁾ pielikumā, tiktāl, ciktāl tas skar prasītāju;
- atcelt Regulas (ES) Nr. 961/2010, kuru īsteno ar Regulu Nr. 1245/2011, 16. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Lēmuma 2010/413/KĀDP, kas ir grozīts ar Lēmumu 2011/783/KĀDP, 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt 2011. gada 5. decembra vēstuli-lēmumu, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri radušies saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja nav saistīta ar *Daftar* interesēm un tā nepiedalās tā saucamo “režīma” stratēģisko interešu, ne arī tam piedēvētās kodolprogrammas finansēšanā. Līdz ar to Lēmumā 2010/413/KĀDP, kas ir grozīts ar Lēmumu 2011/783/KĀDP, un ar kuru Padome patur prasītājas vārdu minētajos sarakstos, nav ievēroti iekļaušanas būtiskie kritēriji attiecībā uz prasītāju, tādējādi Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā, nosakot, vai šie kritēriji ir vai nav izpildīti. Turklāt Padome nav pareizi piemērojusi attiecīgo pārbaudi.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas iekļaušana sarakstā pārkāpj vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, iekļaujot prasītājas vārdu sarakstā, Padome ir pārkāpusi procesuālo pienākumu sniegt atbilstošu pamatojumu Lēmumā 2010/413/KĀDP, kas ir grozīts ar Lēmumu 2011/783/KĀDP un kuru īsteno ar Regulu (ES) Nr. 1245/2011, un tādēļ prasītāja joprojām ir iekļauta sarakstos, kā arī ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas iekļaušana sarakstā pārkāpj tās tiesības uz īpašumu un samērīguma principu.

-
- ⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 02.12.2011., 11. lpp.)
- ⁽²⁾ Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmums 2011/783/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 02.12.2011., 71. lpp.)

Prasība, kas celta 2012. gada 10. februārī — Hemmati/Padome

(Lieta T-68/12)

(2012/C 109/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Abdolnaser Hemmati (Teherāna, Irāna) (pārstāvji — B. Mettetal un C. Wucher-North, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Regulas (ES) 961/2010 grozīto VIII pielikuma A tabulas 7. punktu, kā tas noteikts Padomes Īstenošanas regulas 1245/2011 ⁽¹⁾ pielikumā, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP grozīto II pielikuma A tabulas 7. punktu, kā tas noteikts Padomes Lēmuma 2011/783/KĀDP ⁽²⁾ pielikumā, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Regulas (ES) 961/2010, ko īsteno ar Regulu 1245/2011, 16. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Lēmuma 2010/413/KĀDP, ko groza ar Lēmumu 783/2011/KĀDP, 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Lēmuma 2010/413/KĀDP, ko groza ar Lēmumu 783/2011/KĀDP, 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt 2011. gada 5. decembra vēstuli — lēmumu, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi procedūras pārkāpumu, nenorādot atbilstošu pamatojumu prasītāja iekļaušanai apstrīdētās Regulas 1245/2011 un Lēmuma 2011/783/KĀDP sarakstā;
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pat ja Tiesa atzītu, ka Padomes sniegtais pamatojums ir pietiekams, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, jo prasītājs nav saistīts ar “Daftar” interesēm, kā arī nepiedalās tā saucamā “režīma” stratēģisko interešu finansēšanā, ne arī apgalvotajā kodolprogrammā. Līdz ar to nav ievēroti Lēmumā 2010/413/KĀDP, ko groza ar Lēmumu 2011/783/KĀDP, noteiktie iekļaušanas būtiskie kritēriji attiecībā uz prasītāju, tādējādi Padome, nosakot, vai šie kritēriji bija ievēroti, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Turklāt Padome nav arī pareizi piemērojusi attiecīgo kritēriju.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja iekļaušana ir pretrunā viņa tiesībām uz īpašumu un samērīguma principam.

-
- ⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas Regula (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 02.12.2011. 11. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmums 2011/783/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 02.12.2011. 71. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 17. februārī — Zavvar/Padome

(Lieta T-69/12)

(2012/C 109/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Seyed Hadi Zavvar (Dubaja, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji — S. Zaiwalla, P. Reddy un F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome